

ZASADY DOMOWEGO KOŚCIOŁA

ROZDZIAŁ I Postanowienia ogólne

- 1. Niniejszy dokument ustala zasady działania i stanowi regulamin organizacyjny Domowego Kościoła – gałęzi rodzinnej Ruchu Światło-Życie – określanego dalej jako Domowy Kościół Ruchu Światło-Życie, w skrócie DK. „Zasady Domowego Kościoła” są dokumentem niższej rangi wobec dokumentów dotyczących całego Ruchu Światło-Życie, a pary odpowiedzialne DK, będące Diakonią Domowego Kościoła (DDK), na wszystkich stopniach struktury organizacyjnej, stanowią część Diakonii Ruchu Światło-Życie i działają według zapisów Statutu Stowarzyszenia „Diakonia Ruchu Światło-Życie”.*
- 2. DK jest małżeńsko-rodzinną częścią Ruchu Światło-Życie, będącego jednym z nurtów posoborowej odnowy Kościoła w Polsce. DK łączy w sobie charyzmaty Ruchu Światło-Życie i międzynarodowego ruchu małżeństw katolickich Equipes Notre-Dame (END).*
- 3. Założycielem DK jest Sługa Boży ks. Franciszek Blachnicki (1921–1987). W rozwoju DK ściśle współpracowała z Założycielem siostra Jadwiga Skudro RSCJ. Duchową kolebką DK jest Krościenko n.D, gdzie w 1973 r. odbyły się pierwsze oazy rodzin.*
- 4. Głównym znakiem DK, tak jak całego Ruchu Światło-Życie, są dwa greckie słowa „FOS” (światło) i „DZOE” (życie), wpisane w znak krzyża. Znak ten, a zarazem nazwa Ruchu, wyraża jego istotę i cel: światło wprowadzane w życie każdego chrześcijanina, każdego małżeństwa i rodziny. Znakiem wyróżniającym DK jest główny znak Ruchu Światło-Życie wyrastający spomiędzy dwóch znajdujących się obok siebie i zachodzących jedna na drugą obrączek, wpisanych wraz z krzyżem w stylizowaną figurę domu. DK używa również znaku ikony Świętej Rodziny.*
- 5. Główną Patronką DK, jak całego Ruchu Światło-Życie, jest Niepokalana Matka Kościoła, zaś szczególnym patronem rodzin formujących się w kręgach DK jest Święta Rodzina. Duchową kolebką i stolicą DK, jak i całego Ruchu Światło-Życie, jest Krościenko nad Dunajcem.*
- 6. Pismem formacyjnym DK jest „Domowy Kościół. List do wspólnot rodzinnych”, wydawany od 1975 roku, którego pierwszym redaktorem był Sługa Boży ks. Franciszek Blachnicki.*
- 7. Pary odpowiedzialne DK, będące diakonią Domowego Kościoła, na wszystkich stopniach struktury organizacyjnej wchodzą w skład diakonii Ruchu Światło-Życie.*
- 8. Domowy Kościół Ruchu Światło-Życie podlega kompetentnej władzy kościelnej, która troszczy się o to, by zachowywał on nienaruszoną wiarę i obyczaje oraz dyscyplinę kościelną. Na poziomie diecezji pieczę nad DK sprawuje moderator diecezjalny Ruchu Światło-Życie mianowany przez biskupa diecezjalnego. Na poziomie krajowym pieczę nad DK sprawuje Moderator Generalny Ruchu Światło-Życie zatwierdzony przez Konferencję Episkopatu Polski.*

ROZDZIAŁ II Cele, zadania, program i metody działania Domowego Kościoła

- 9. Program formacyjny DK kształtowany jest na podstawie nauczania Kościoła, w szczególności na podstawie dokumentów Soboru Watykańskiego II oraz zasad formacyjnych Ruchu Światło-Życie i Equipes Notre-Dame.*
- 10. DK zwraca szczególną uwagę na duchowość małżeńską, czyli dążenie do świętości w jedności ze współmałżonkiem. Chce pomóc małżonkom trwającym w związku sakramentalnym w budowaniu między nimi prawdziwej jedności małżeńskiej, która jednocześnie stwarza najlepsze warunki do dobrego wychowania dzieci w duchu chrześcijańskim.*

11. DK dąży do odnowy małżeństwa i rodziny poprzez wdrażanie do:
- życia Słowem Bożym, aby stawało się ono słowem życia,
  - życia modlitwą, jako osobistego spotkania z Chrystusem, swoim Zbawicielem,
  - życia sakramentalnego, zwłaszcza eucharystycznego,
  - dawania świadectwa o swoim spotkaniu z Chrystusem w małżeństwie, rodzinie i wobec innych ludzi,
  - postawy służby we wspólnocie Kościoła, według otrzymanych darów.
12. *Zadaniami DK, wynikającymi z przynależności do Ruchu Światło-Życie są:*
- kształtowanie swoich członków w duchu formuły jedności „Światło-Życie”,
  - doprowadzenie ich do przyjęcia Chrystusa jako osobistego Pana i Zbawiciela (idea Nowego Człowieka),
  - dążenie do pełnego i odpowiedzialnego uczestnictwa w życiu Kościoła lokalnego (idea Nowej Wspólnoty),
  - budowanie i propagowanie kultury opartej na zasadach chrześcijańskich (idea Nowej Kultury),
  - podejmowanie służby na rzecz moralnej odnowy Narodu, zwłaszcza przez Krucjatę Wyzwolenia Człowieka i troskę o obronę życia od poczęcia aż do naturalnej śmierci.
13. Budowaniu jedności (communio) w małżeństwie i rodzinie służą następujące elementy formacyjne:
- zobowiązania, przyjęte z END:
    - codzienna modlitwa osobista (Namiot Spotkania),
    - regularne spotkanie ze słowem Bożym,
    - codzienna modlitwa małżeńska,
    - codzienna modlitwa rodzinna,
    - comiesięczny dialog małżeński,
    - reguła życia (systematyczna praca nad sobą, swoim małżeństwem i rodziną),
    - uczestnictwo, przynajmniej raz w roku, w rekolekcjach formacyjnych.

Dzięki wprowadzaniu w życie tych elementów następuje indywidualne zbliżenie się małżonków do Boga i wzrastanie na drodze duchowości małżeńskiej. Nie są one celem samym w sobie, ale środkiem do celu. Ich realizowanie odbywa się w małżeństwie poprzez codzienny wspólny wysiłek małżonków, podejmujących i realizujących poszczególne zobowiązania oraz poprzez wzajemną pomoc małżeństw w kręgu w dążeniu do świętości (idea małej grupy jako środowiska koniecznego do wzrostu wiary).

14. Krąg tworzy 4-7 małżeństw, najlepiej z jednej parafii, pragnących wspomagać się wzajemnie w dążeniu do budowania w swoich rodzinach domowego Kościoła. Małżeństwa gromadzą się w imię Chrystusa – dla Niego i z miłości do Niego, aby Go wspólnie odnajdywać i trwać przy Nim w swoim życiu codziennym. Krąg powinien być urzeczywistnieniem ideału życia wspólnoty chrześcijańskiej oraz stałym źródłem jego odnowy w poszczególnych małżeństwach. Konieczne jest więc uczestnictwo każdego małżeństwa w comiesięcznych spotkaniach kręgu.

W DK rodzina jest podstawowym miejscem formacji, krąg jest podstawowym elementem w jego strukturze organizacyjnej jako środowisko formacyjne i ewangelizacyjne, służące rodzinom, jest on szczególnym „laboratorium” duchowości małżeńskiej.

Za krąg odpowiada jedno z należących do niego małżeństw, zwane parą animatorską. Jest ona odpowiedzialna za pracę formacyjną kręgu, za jego życie duchowe, za przebieg spotkań formacyjno-modlitewnych. Dla prawidłowej pracy kręgu niezbędna jest doktrynalna i duchowa pomoc księdza moderatora – doradcy i opiekuna duchowego.

15. Kręgi rodzin pracują w cyklach rocznych. Spotkania miesięczne kręgów odbywają się od września do czerwca włącznie. Przez cały rok, a zwłaszcza w okresie wakacyjnym, odbywają się rekolekcje formacyjne. Szczególną rolę odgrywają rekolekcje piętnastodniowe.
16. Spotkanie miesięczne kręgu rodzin składa się z następujących części stałych:
  - dzielenia się życiem
(dzielenie się wydarzeniami, radościami, troskami podczas symbolicznego posiłku);
  - modlitwy:
    - dzielenie się Ewangelią lub inne formy spotkania ze słowem Bożym,
    - tajemnica różańca;
  - formacji:
    - dzielenie się w atmosferze modlitwy realizacją zobowiązań, to znaczy osiągnięciami i trudnościami w rozwoju życia duchowego,
    - omówienie nowego tematu.

Spotkanie odbywa się raz w miesiącu w mieszkaniach poszczególnych małżeństw i nie powinno trwać dłużej niż trzy godziny. Dzielenie się realizacją zobowiązań jest jego istotnym punktem i dlatego tę część zawsze prowadzi para animatorska. Od realizacji zobowiązań zależy duchowy rozwój zarówno małżeństw, jak i całego kręgu. Spotkanie może być przeplatane śpiewem o treści dobranej do rozważanego tematu lub okresu liturgicznego. Pod koniec spotkania omawiane są sprawy organizacyjne.

17. Posługę pary animatorskiej w początkowych spotkaniach nowego kręgu pełni małżeństwo, zwane parą pilotującą. Przeprowadza ono krąg przez etap ewangelizacji, a następnie wprowadza go w zagadnienia dotyczące duchowości małżeńskiej, metod pracy kręgu i całego Ruchu **Światło-Życie**. Czas pilotażu po okresie ewangelizacji trwa w zasadzie jeden rok. Pilotowanie nowego kręgu nie zwalnia pary pilotującej z uczestnictwa w kręgu macierzystym, jednak już bez możliwości pełnienia posługi animatorskiej.
18. Podstawowa praca formacyjna jest realizowana według podręczników „Domowy Kościół. I rok pracy” i „Domowy Kościół. II rok pracy”, z których pierwszy wprowadza stopniowo poszczególne zobowiązania, drugi ukazuje dalszą formację pogłębiającą duchowość małżeńską. Okres ten trwa od dwóch do czterech lat, w zależności od rozwoju duchowego małżeństw kręgu. Po tym okresie realizowana jest dalsza formacja – permanentna.
19. Do istoty pracy formacyjnej w kręgach należy również uczestnictwo w różnego rodzaju rekolekcjach organizowanych przez DK: rekolekcjach piętnastodniowych I, II, III stopnia (oazach rodzin), kilkudniowych Oazach Rekolekcyjnych Animatorów Rodzin (ORAR I i II stopnia), rekolekcjach ewangelizacyjnych i tematycznych. Rekolekcje te przeznaczone są dla małżonków wraz z dziećmi, jeśli nie ma przeszkód organizacyjnych. Na rekolekcjach (zwłaszcza piętnastodniowych) powinien być realizowany także program formacyjny dla dzieci.

Program oazy I stopnia ma charakter ewangelizacyjno-katechumenalny; omawiane są również zagadnienia z zakresu duchowości małżeńskiej.

Oaza II stopnia rozwija biblijne podstawy inicjacji liturgicznej; omawiane jest również przeżywanie okresów liturgicznych w rodzinie.

Oaza III stopnia ukazuje rzeczywistość Kościoła jako wspólnoty.

ORAR I stopnia pogłębia rozumienie istoty, celu, duchowości i metody DK jako nurtu wspólnot rodzinnych w ramach Ruchu Światło-Życie.

ORAR II stopnia przygotowuje małżeństwa do świadomego podjęcia posługi pary animatorskiej, ukazując wagę i odpowiedzialność zadań animatorów.

Formację podstawową stanowi przeżycie tematów formacyjnych według podręczników I i II roku pracy, oazy rekolekcyjnej I, II i III stopnia oraz ORAR I i II stopnia.

Członkowie DK po przeżyciu formacji podstawowej podejmują formację permanentną poprzez:

- ciągle pogłębianie formacji podstawowej,
- realizację na spotkaniach miesięcznych tematów według materiałów proponowanych przez Centralną Diakonię DK lub według własnego wyboru,
- udział w rekolekcjach i sesjach tematycznych DK,
- Triduum Paschalne przeżywane w formie rekolekcyjnej we własnej parafii albo wyjazdowe,
- uczestnictwo w ORD,
- udział w rekolekcjach organizowanych przez Ruch Światło-Życie i innych.

20. Rodziny DK dla budowania jedności Ruchu starają się uczestniczyć w dniach wspólnoty Ruchu Światło-Życie.

ROZDZIAŁ III

Członkostwo w Domowym Kościele

21. Członkami DK są małżeństwa sakramentalne, które wspólnie (mąż i żona) angażują się w proponowaną im formację. W przypadku śmierci jednego ze współmałżonków, drugi może pozostać w kręgu.

22. Małżeństwa włączają się do kręgów DK, aby sobie wzajemnie pomagać. „Równi usługują równym” (Humanae vitae, 26). Przychodzą do kręgu z własnej woli, tym samym przyjmują i akceptują „Zasady” w całości. Małżeństwo, które świadomie odrzuca te założenia, albo nie chce podejmować wszystkich zobowiązań – nie może należeć do kręgu.

ROZDZIAŁ IV

Struktura Domowego Kościoła

23. Odpowiedzialność za DK spoczywa na Diakonii Domowego Kościoła (DDK), która na poszczególnych szczeblach struktury (kręgu, rejonu, diecezji, filii, kraju) podejmuje posługę na rzecz zachowania charyzmatu i jedności DK oraz odpowiada za formację. Małżeństwa są odpowiedzialne za sprawy organizacyjne i pracę duchową. Parom odpowiedzialnym niezbędną jest jednak zawsze pomoc księży moderatorów, którzy pełnią ważną rolę doradców duchowych. Księża moderatorzy DK gwarantują wierność nauce Kościoła oraz łączność z Kościołem hierarchicznym.

24. Krąg jest podstawową strukturą DK. Diakonię w kręgu stanowi jedno z należących do niego małżeństw, zwane parą animatorską, którą doktrynalnie i duchowo wspomaga ksiądz moderator. Kręgi rodzin, które nie dochowują wierności formacji duchowej DK tracą prawo do nazywania się kręgami DK.

25. Kościół Domowy w diecezji może być podzielony na rejony. Rejon obejmuje do 25 kręgów w tej samej lub sąsiadujących parafiach. Za pracę w rejonie jest odpowiedzialna para rejonowa, która zazwyczaj prosi o opiekę duchową jednego z księży moderatorów jakiegoś kręgu. Para rejonowa, ksiądz moderator, pary animatorskie kręgów i pary łącznikowe (o ile są powołane), tworzą krąg rejonowy. Para łącznikowa powoływana jest przez parę rejonową i sprawuje opiekę nad 3-5 kręgami podstawowymi.

26. *Za DK w diecezji odpowiada para diecezjalna, której doradcą duchowym jest moderator diecezjalny DK. Pełni on rolę asystenta kościelnego. Para diecezjalna DK i moderator diecezjalny DK podlegają moderatorowi diecezjalnemu Ruchu Światło-Życie (por. par. 23.1. Statutu Stowarzyszenia „Diakonia Ruchu Światło-Życie”). Możliwe jest łączenie posługi moderatora diecezjalnego DK i moderatora diecezjalnego Ruchu Światło-Życie. Para*

diecezjalna DK i moderator diecezjalny DK wspólnie z parami rejonowymi tworzą krąg diecezjalny. Krąg ten może być poszerzony o małżeństwa reprezentujące diakonie specjalistyczne. W spotkaniach kręgu diecezjalnego Moderator diecezjalny Ruchu Światło-Życie uczestniczy z urzędu..

27. *Para filialna koordynuje pracę par i moderatorów diecezjalnych DK kilku sąsiednich diecezji, które tworzą filię Ruchu Światło-Życie. Para filialna podlega moderatorowi filialnemu Ruchu Światło-Życie.*
28. *Za DK na szczeblu krajowym odpowiada para krajowa, której doradcą duchowym jest moderator krajowy DK. Podlegają oni Moderatorowi Generalnemu Ruchu Światło-Życie (por. par. 9.1. Statutu Stowarzyszenia „Diakonia Ruchu Światło-Życie”). Moderator Generalny Ruchu Światło-Życie, Para krajowa wraz z Moderatorem DK, parami filialnymi, parami pełniącymi określone posługi zlecone przez parę krajową tworzą krąg centralny DK. Krąg ten stanowi Centralną Diakonię DK.*
29. Pary: rejonowa, diecezjalna, filialna i krajowa pozostają w swoich kręgach, ale nie pełnią w nich funkcji animatorskich.
30. Zadania wspólne dla wszystkich par odpowiedzialnych:
  - inspiracja i koordynacja prac DK,
  - odpowiedzialność za program formacyjny DK i formację powierzonych im małżeństw,
  - odpowiedzialność za jedność DK i jego organizację,
  - udział w spotkaniach DK i całego Ruchu Światło-Życie,
  - służenie pomocą i doświadczeniem innym parom odpowiedzialnym,
  - organizacja dni skupienia, dni wspólnoty i innych potrzebnych spotkań,
  - przeprowadzanie indywidualnych rozmów z powierzonymi im małżeństwami,
  - pośredniczenie w obustronnym przekazywaniu informacji,
  - troska o materiały formacyjne,
  - powierzanie innym małżeństwom różnych posług,
  - troska o swoich następców.
31. Zadania szczegółowe par odpowiedzialnych:
  - a) Para animatorska kręgu:
    - jest odpowiedzialna za formację powierzonych jej małżeństw,
    - współpracuje z księdzem moderatorem kręgu i omawia z nim problemy pracy,
    - odpowiada za staranne przygotowanie i właściwy przebieg spotkań miesięcznych,
    - jest zawsze odpowiedzialna za dzielenie się realizacją zobowiązań, nawet wtedy, gdy spotkanie prowadzi inne małżeństwo,
    - służy pomocą i doświadczeniem poszczególnym małżeństwom kręgu,
    - współpracuje z parą rejonową i uczestniczy w spotkaniach kręgu rejonowego,
    - *współpracuje z proboszczem parafii, w której krąg jest zakorzeniony.*
  - b) Para pilotująca – jej zadania są analogiczne do zadań pary animatorskiej.
  - c) Para łącznikowa:
    - ściśle współpracuje z parą rejonową
    - jest odpowiedzialna za powierzone jej kręgi,
    - organizuje spotkania par animatorskich tych kręgów,
    - przynajmniej raz w roku bierze udział w spotkaniach poszczególnych kręgów,
    - bierze udział w spotkaniach kręgu rejonowego.
  - d) Para rejonowa:
    - jest odpowiedzialna za kręgi w rejonie,
    - organizuje spotkania kręgu rejonowego oraz inspiruje i koordynuje jego pracę,

- współpracuje z parą diecezjalną, księdzem moderatorem diecezjalnym i rejonowym,
  - uczestniczy w spotkaniach kręgu diecezjalnego,
  - przynajmniej raz w roku bierze udział w spotkaniach poszczególnych kręgów, jeśli w rejonie nie ma par łącznikowych.
- e) Para diecezjalna:
- jest odpowiedzialna za DK w diecezji,
  - ściśle współpracuje z moderatorem diecezjalnym DK,
  - organizuje spotkania kręgu diecezjalnego oraz inspirowanie i koordynuje jego pracę,
  - przynajmniej raz w roku bierze udział w spotkaniach poszczególnych kręgów rejonowych,
  - organizuje rekolekcje DK na terenie swojej diecezji, a także poza nią – w porozumieniu z parą diecezjalną miejsca; w każdej sytuacji utrzymuje kontakt z proboszczem miejsca,
  - utrzymuje kontakt z parą filialną i w miarę potrzeby zaprasza ją na spotkanie kręgu diecezjalnego,
  - współpracuje z parą krajową DK, a w szczególności uczestniczy w organizowanych przez nią ogólnopolskich spotkaniach DK,
  - podejmuje współpracę z moderatorem diecezjalnym Ruchu Światło-Życie i bierze udział w pracach Diecezjalnej Diakonii Jedności (DDJ),
  - uczestniczy w Dniach Wspólnoty Diakonii Diecezjalnych (DWDD),
  - utrzymuje łączność z biskupem diecezjalnym,
  - troszczy się o kontakty z innymi ruchami rodzinnymi w diecezji i z duszpasterstwem rodzin.
- f) Para filialna:
- jest pośrednikiem między kręgiem centralnym a parami diecezjalnymi w filii,
  - nawiązuje kontakty z księżmi moderatorami poszczególnych diecezji filii,
  - uczestniczy w spotkaniach kręgu centralnego,
  - uczestniczy w spotkaniach kręgów diecezjalnych na zaproszenie par diecezjalnych,
  - współpracuje z sekretarką i moderatorem filii w ramach DWDD.
- g) Para krajowa:
- jest odpowiedzialna za DK w Polsce – ściśle współpracuje z moderatorem krajowym DK,
  - organizuje spotkania kręgu centralnego oraz inspirowanie i koordynuje jego pracę,
  - współpracuje z osobami delegowanymi przez INMK w zakresie ich zadań, – podejmuje współpracę z Moderatorem Generalnym Ruchu Światło-Życie i bierze udział w pracach Centralnej Diakonii Jedności (CDJ),
  - utrzymuje stałą łączność z biskupem delegatem KEP ds. Ruchu Światło-Życie,
  - reprezentuje DK wobec hierarchii kościelnej i władz świeckich,
  - utrzymuje kontakt z parami odpowiedzialnymi za DK poza granicami Polski,
  - nawiązuje kontakty z innymi ruchami rodzinnymi w kraju i za granicą oraz z duszpasterstwem rodzin.

32. Każde małżeństwo pełniące posługę pary odpowiedzialnej powinno:

- być rozmodlone,
- żyć życiem sakramentalnym,
- dążyć do życia w pełni chrześcijańskiego,
- w jedności i wzajemnym zrozumieniu wspomagać się na drodze do Boga,
- umiejętnie kontaktować się z innymi, być taktowne i dyskretne,
- znać zasady DK, akceptować je i być im wierne,
- kształtować w sobie postawę świadomego uczestnictwa w KWC,
- pogłębiać wiedzę religijną, w szczególności dotyczącą małżeństwa i rodziny,

- *charakteryzować się postawą służby, posłuszeństwa i miłości wobec Kościoła,*
- obejmować modlitwą sprawy i ludzi, którym służy,
- świadomie i twórczo służyć społeczeństwu poprzez odpowiedzialnie wykonywane obowiązki domowe, pracę zawodową i społeczną.

33. Wybory par odpowiedzialnych na poszczególnych szczeblach:

- a) W zawiązującym się kręgu posługę pary animatorskiej pełni para pilotująca, wyznaczona przez parę rejonową. Posługę pary pilotującej może pełnić małżeństwo, które przeżyło oazę rodzin I i II stopnia, ORAR I i II stopnia oraz w miarę możliwości sesję o pilotowaniu. Kończąc swoją posługę para pilotująca mianuje na jeden rok parę animatorską spośród małżeństw tworzących krąg. W następnych latach pracy para animatorska jest wybierana spośród par kręgu w głosowaniu tajnym, na spotkaniu podsumowującym pracę roczną (w czerwcu). Wybory są przeprowadzane przez księdza moderatora lub parę rejonową. Posługę pary animatorskiej może pełnić małżeństwo, które przeżyło co najmniej oazę rodzin I stopnia i ORAR II stopnia. Kadencja pary animatorskiej trwa jeden rok, poprzez tajne głosowanie możliwe jest jej przedłużenie na kolejny rok formacyjny.
- b) Ustępująca para rejonowa zgłasza 2-3 umotywowane kandydatury swoich następców. Kandydatury na parę rejonową mogą również zgłaszać (z uzasadnieniem) pary animatorskie rejonu. Para rejonowa jest wybierana przez pary animatorskie i ustępującą parę rejonową spośród zgłoszonych kandydatur na spotkaniu podsumowującym roczną pracę rejonu, w głosowaniu tajnym przeprowadzonym przez księdza moderatora rejonu lub przez parę diecezjalną, albo przez księdza moderatora diecezjalnego DK. Nowa para rejonowa jest zatwierdzana przez parę diecezjalną w porozumieniu z księdzem moderatorem diecezjalnym DK. Posługę pary rejonowej może pełnić małżeństwo, które przeżyło formację podstawową DK. Oczekuje się od niego włączenia się w dzieło KWC. Kadencja pary rejonowej trwa trzy lata i na wniosek pary diecezjalnej może być przedłużona o rok poprzez tajne głosowanie kręgu rejonowego.

W uzasadnionych przypadkach para rejonowa może być odwołana przez parę diecezjalną w porozumieniu z moderatorem diecezjalnym DK i moderatorem diecezjalnym Ruchu Światło-Życie.

- c) *Kandydatów na parę diecezjalną zgłaszają: ustępująca para diecezjalna oraz pary rejonowe diecezji, uzasadniając ich kandydaturę. Spośród zgłoszonych kandydatur wybiera się trzy pary małżeńskie, które otrzymały największą liczbę głosów. Wybór ma miejsce na spotkaniu kręgu diecezjalnego przez pary rejonowe i ustępującą parę diecezjalną w głosowaniu tajnym, przeprowadzonym przez moderatora diecezjalnego DK, w obecności moderatora diecezjalnego Ruchu Światło-Życie.*

Po wyborze trzech par moderator diecezjalny Ruchu Światło-Życie, na wniosek moderatora DK, przedstawia biskupowi diecezjalnemu prośbę o wskazanie pary diecezjalnej spośród przedstawionych trzech kandydatur i o udzielenie jej misji do pełnienia posługi. Posługę pary diecezjalnej może pełnić małżeństwo, które przeżyło podstawową formację DK oraz jest członkiem Stowarzyszenia „Diakonia Ruchu Światło-Życie”. Kadencja pary diecezjalnej trwa trzy lata i w wyjątkowych sytuacjach może być przedłużona maksymalnie o dwa lata na wniosek kręgu diecezjalnego lub pary filialnej złożony na ręce biskupa diecezjalnego przez moderatora diecezjalnego Ruchu Światło-Życie.

W uzasadnionych przypadkach para diecezjalna może być odwołana przez biskupa diecezjalnego w porozumieniu z moderatorem diecezjalnym Ruchu Światło-Życie, po konsultacji z Diecezjalną Diakonią Jedności.

Moderatora diecezjalnego DK powołuje biskup diecezjalny spośród trzech kandydatów przedstawionych przez parę diecezjalną DK i moderatora diecezjalnego Ruchu Światło-

Życie. Kandydaci powinni być po pełnej formacji w Ruchu Światło-Życie i należeć do Krucjaty Wyzwolenia Człowieka.

Moderatora diecezjalnego DK, w uzasadnionych przypadkach, odwołuje Biskup Diecezjalny, w porozumieniu z Moderatorem Diecezjalnym Ruchu Światło-Życie, po konsultacji z Diecezjalnym Kolegium Moderatorów i Diecezjalną Diakonią Jedności.

- d) Ustępująca para filialna przedstawia parze krajowej kandydatury swoich następców z umotywowaniem. Kandydatury mogą zgłaszać parze krajowej również pary diecezjalne danej filii. Wybory trzech kandydatów do posługi pary filialnej przeprowadza jeden z księży moderatorów diecezjalnych DK filii, upoważniony przez parę krajową, w obecności filialnego moderatora Ruchu Światło-Życie. Wyboru w głosowaniu tajnym dokonują pary diecezjalne i ustępująca para filialna danej filii. Para krajowa, wspólnie z moderatorem krajowym DK, zwracają się do Moderatora Generalnego Ruchu Światło-Życie z prośbą o wybór pary filialnej spośród przedstawionych trzech kandydatów i o udzielenie jej misji do pełnienia posługi. Posługę pary filialnej może pełnić małżeństwo, które przeżyło formację podstawową DK i należy do Stowarzyszenia „Diakonia Ruchu Światło-Życie”. Kadencja pary filialnej trwa trzy lata i może być, w wyjątkowych wypadkach, przedłużona o dwa lata na wniosek pary krajowej złożony na ręce Moderatora Generalnego Ruchu Światło-Życie.*

W uzasadnionych przypadkach para filialna może być odwołana przez Moderatora Generalnego Ruchu Światło-Życie, w porozumieniu z moderatorem filialnym Ruchu Światło-Życie, po konsultacji z Centralną Diakonią Formacji Diakonii.

- e) Kandydatów na parę krajową zgłaszają: ustępująca para krajowa oraz pary filialne i diecezjalne, uzasadniając ich kandydaturę. Podczas zgromadzenia kręgu centralnego i par diecezjalnych wybiera się ze zgłoszonych kandydatów trzy pary. O ich wyborze decyduje liczba głosów. Wybory przeprowadza moderator krajowy DK w obecności Moderatora Generalnego Ruchu Światło-Życie. Prawo głosu przysługuje członkom kręgu centralnego oraz parom diecezjalnym DK.*

Po wyborze trzech par Moderator Generalny Ruchu Światło-Życie przedstawia Biskupowi Delegatowi KEP ds. Ruchu Światło-Życie prośbę o wybór pary krajowej DK spośród przedstawionych trzech kandydatów i o udzielenie jej misji do pełnienia posługi.

Posługę pary krajowej może pełnić małżeństwo, które przeżyło formację podstawową DK i jest przynajmniej trzy lata członkiem Stowarzyszenia „Diakonia Ruchu Światło-Życie”. Kadencja pary krajowej trwa cztery lata i może być, w wyjątkowych sytuacjach, przedłużona o dwa lata. Decyzję o przedłużeniu kadencji podejmuje biskup Delegat KEP ds. Ruchu Światło-Życie na wniosek par diecezjalnych wraz z członkami kręgu centralnego, złożony przez Moderatora Generalnego Ruchu Światło-Życie.

W uzasadnionych przypadkach para krajowa może być odwołana przez Delegata KEP ds. Ruchu Światło-Życie. Wniosek o odwołanie może też złożyć Moderator Generalny Ruchu Światło-Życie, po zasięgnięciu opinii Centralnej Diakonii Jedności.

Moderatora krajowego DK powołuje Biskup Delegat KEP ds. Ruchu Światło-Życie spośród trzech kandydatów przedstawionych przez parę krajową DK i Moderatora Generalnego Ruchu Światło-Życie. Kandydaci powinni być po pełnej formacji w Ruchu Światło-Życie i należeć do KWC oraz przynajmniej trzy lata być członkami Unii Kapłanów Chrystusa Sługi lub Stowarzyszenia „Diakonia Ruchu Światło-Życie”.

Kadencja moderatora diecezjalnego i krajowego DK zasadniczo pokrywa się z kadencją odpowiednio pary diecezjalnej i krajowej DK.

Moderatora krajowego DK, w uzasadnionych przypadkach, odwołuje Biskup Delegat KEP ds. Ruchu Światło-Życie. Wniosek o odwołanie może też złożyć Moderator Generalny Ruchu Światło-Życie, po konsultacji z Krajowym Kolegium Moderatorów.

34. *Wszystkie wybory dokonywane są w głosowaniu tajnym, przy obecności ponad połowy osób uprawnionych do głosowania, według zasad ustalonych przy wyborach kandydatów na moderatora diecezjalnego i generalnego Ruchu Światło-Życie.*

Inny przebieg mają wybory pary animatorskiej kręgu. Biorą w nich udział wszyscy członkowie kręgu, oddając swój głos na małżeństwo. Głosowanie jest tajne, głosy zbiera ksiądz moderator albo para rejonowa. Wybrana zostaje para małżeńska, która uzyskała większość głosów. Jeśli dwie pary mają równą ilość głosów, prowadzący wybiera jedną z nich nie podając ilości głosów i nazwisk pozostałych.

35. Ważną rolę w życiu DK odgrywają Dni Wspólnoty Diakonii Diecezjalnych (DWDD), organizowane w poszczególnych filiach. DWDD stanowi okazję do spotkania pary filialnej z parami diecezjalnymi w celu wymiany informacji i doświadczeń oraz do budowania jedności w ramach Ruchu Światło-Życie.
36. Raz w roku odbywa się spotkanie odpowiedzialnych DK podsumowujące roczną pracę i programującą pracę na kolejny rok. Biorą w nim udział członkowie kręgu centralnego, pary diecezjalne i księża moderatorzy diecezjalni DK oraz goście zaproszeni przez parę krajową. Okazją do ogólnopolskich spotkań DK są również spotkania opłatkowe oraz pielgrzymka rodzin do Sanktuarium Św. Józefa w Kaliszu.
37. Pary odpowiedzialne DK biorą również udział w Kongregacjach Odpowiedzialnych (KO) i innych zgromadzeniach organizowanych przez Ruch Światło-Życie.
38. DK prowadzi swoją działalność głównie na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej. Kręgi Domowego Kościoła mogą powstawać także w innych krajach w oparciu o własne struktury duszpasterskie, jednakże w ścisłej łączności programowej z DK. Zasady współpracy z takimi kręgami ustala krąg centralny DK.
39. *„Zasady DK” są dokumentem uzupełniającym do Statutu Stowarzyszenia „Diakonia Ruchu Światło-Życie”, wynikającym z paragrafu 17 tegoż Statutu. „Zasady DK” opracowuje krąg centralny DK i Centralna Diakonia Jedności. Zatwierdza je i ma prawo wprowadzania do nich zmian Konferencja Episkopatu Polski, na wniosek Biskupa Delegata KEP ds. Ruchu Światło-Życie i Moderatora Generalnego Ruchu Światło-Życie.*

ROZDZIAŁ V

Dobra doczesne Domowego Kościoła

40. *Dobrami, doczesnymi DK (domy rekolekcyjne, składki, darowizny itp.) zarządza DDK poszczególnych szczebli, według przysługujących jej kompetencji, z zachowaniem przepisów Statutu Stowarzyszenia „Diakonia Ruchu Światło-Życie” oraz wynikającego z niego „Dyrektorium Dóbr Doczesnych Stowarzyszenia Diakonia Ruchu Światło-Życie”.*
41. *Decyzje dotyczące wysokości składek płaconych przez pary należące do DK w Polsce oraz ich przeznaczenia podejmuje krąg centralny w porozumieniu z parami diecezjalnymi. Z ogólnej sumy składek zbieranych przez DK w diecezji część przekazywana jest do Centralnej Diakonii Domowego Kościoła i wykorzystywana na potrzeby DK oraz całego Ruchu Światło-Życie w porozumieniu z Ekonomem Stowarzyszenia „Diakonia Ruchu Światło-Życie”. Pozostałą sumą dysponuje DK w diecezji i w rejonach i przeznacza ją na potrzeby DK oraz całego Ruchu Światło-Życie w diecezji.*
42. *Para Diecezjalna i Para Krajowa wybierają skarbnika (odpowiednio – diecezjalnego lub krajowego) dbającego o właściwe dysponowanie finansami, który każdego roku przedkłada sprawozdanie z dysponowania dobrami doczesnymi do zatwierdzenia przez Ekonomę wraz z dwoma doradcami (por. Statut Stowarzyszenia „Diakonia Ruchu Światło-Życie” par. 36.3) odpowiedniego szczebla Stowarzyszenia „Diakonia Ruchu Światło-Życie”.*